

Vägledning för klassificering av förbränningsrester enligt Avfallsförordningen

Nr 866

Peter Adler, Jan-Erik Haglund, Rolf Sjöblom

En ny Avfallsförordning (2001:1063) trädde i kraft i Sverige den första januari år 2002 och ersatte de tidigare gällande Renhållningsförordningen och Förordningen om farligt avfall. Avfallsförordningen baseras på vissa EU-direktiv och innehåller bl. a nya regler för hur vissa avfall skall klassificeras som farligt respektive icke-farligt avfall. Klassificeringen för avfallet skall i många fall nu göras utifrån ett antal egenskaper, H1– H14, för att avgöra om ett avfall ”innehåller farliga ämnen” eller inte. De nya reglernabaseras på det regelverk som finns för kemiska ämnen och beredningar.

Det har i praktiken visat sig att reglerna om klassificering är mycket svåra eller omöjliga att följa för komplexa avfall, som t ex förbränningsrester från energi- och avfallsförbränningsanläggningar. Detta beror främst på att ett mycket stort antal (1000-tals) ämnen måste undersökas i en förbränningsrest för att bedömningen enligt hälsofarlighetsegenskaperna (H4 – H8 och H10 – H11) ska kunna ske på ett korrekt sätt. Vidare saknas kriterier i Avfallsförordningen för bedömning av farlighet för vissa av de egenskaper som ska undersökas, nämligen H13 (kan ge upphov till annat farligt ämne, t ex lakvätska) och H14 (miljöfarligt). Slutligen finns betydande skillnader mellan Avfallsförordningen och Kemikalieinspektionens föreskrifter, på vilka reglerna i Avfallsförordningen baseras, vilket leder till frågetecken och osäkerheter vid klassificering.

I denna rapport utvecklas och redovisas en förenklad metod för klassificering av förbränningsrester från energi- och avfallsförbränningsanläggningar. Metoden skall vara praktiskt genomförbar utan att ge avkall på miljö- och hälsoskyddsintressena. Som en del i detta arbete redovisas i kapitel 3 uppgifter om innehåll och omvandling av kemiska ämnen i olika typer av askor. I kapitel 4 redovisas den

lagstiftning som styr klassificeringen av avfall och i kapitel 5 beskrivs erfarenheter av genomförandet av aktuella EU-direktiv i andra europeiska länder. I kapitel 6 diskuteras och redovisas hur vissa skillnader mellan avfalls- och kemikalielagstiftningen bör hanteras.

Den förenklade metod som föreslås i kapitel 7 innebär att:

- Referenssubstanter för oorganiska och organiska ämnen i förbränningsresterna används som underlag för klassningen enligt egenskaperna H4 – H8 och H10 – H11. Detta innebär ett mycket kraftigt reducerat analysbehov. Referenssubstanserna har valts pessimistiskt för att inte leda till underskattning av askornas egenskaper med avseende på farlighet för hälsa och miljö.
- Huvudprinciperna i kemikalielagstiftningen bl a vad gäller viktning av egenskaper tillämpas.
- Egenskapen H13 avgörs av klassificeringen för egenskaperna H4 – H8 och H10 – H11.
- Egenskapen H14 bestäms baserat på reglerna för miljöfarlighet i kemikalielagstiftningen.

Praktiskt innebär den förenklade metodiken i normalfallet att förbränningsrester analyseras med avseende på 15 stycken metaller/grundämnen och fyra organiska ämnesgrupper. Farligheten bedöms sedan med hjälp av räknesceman och befintliga kemikalielagstiftningar. En förutsättning för att tillämpa den förenklade metodiken är normalt att förbränningsresterna, i något led, befuktats.

Rapporten avslutas i kapitel 8 med en redovisning av gången för klassificering enligt den förenklade metoden och ett exempel på klassificering av en specifik förbränningsrest.

VÄRMEFORSK SERVICE AB, 101 53 STOCKHOLM, TELEFAX: 08-677 25 06

Q4-142

Vi beställer ..... ex av rapport 866

250:- för medlemmar i intressent eller huvudman
500:- för övriga

Vägledning för klassificering av förbränningsrester enligt Avfallsförordningen

Namn _____

Företag _____

Adress _____

Telefon _____ Telefax _____